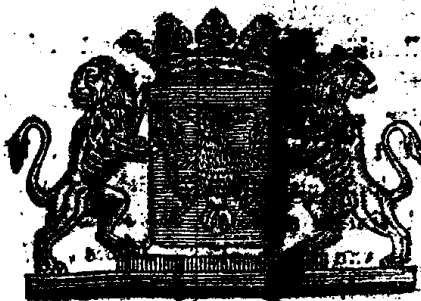

Dingsdag

den 14 December.

Bij deze Courant behoort een Vervolg.

Tweede Kamer der Staten-Generaal.

DE SUPPLETOIRE BEGROUING.

„Tot bevordering van ware eendragt behoort stipte vervulling van beloften, terugkeer tot regelmatigheid en eendrachtigheid, en dat in die zin, hetwelk ik mijne plechtige verklaring, en het wederom het gebaar van bevestiging neemt jaarlijks toe.” (De heer VAN ALPHEN, 15 December 1837.)

„Het is het bekend, dat de regering te dier tijde (1833, 34) het bedrag der buitengewone behoeften schier naar willekeur kon opdrijven, zoodat zij op het gewone scheen te beuipen, hetgeen zij werkelijk op het buitengewone uitgaf. Men nam het ons toen zeer kwalijk, dat eenigen zoo iets konden vermoeden, en sprak van vertrouwen, openhartigheid, enz. Heden bekreunt men zich zoo weinig om ons — — — — —. Ongelijk kan ik de regering in gemoede niet geven: zij heeft hare macht niet; wij weten de zaak niet te handhaven.” (De heer SCHMIDT, 15 December 1837.)

„De ondervinding heeft ons zoo dikwerf geleerd, dat naar openbare raadselagen weinig of niets toebrengen tot het daarstellen van veranderingen of wijzigingen in de voorgedragene wetten, ten zij dezelve door U Edel Mogenden worden afgekeurd.” (De heer VAN NAGELL, 15 December 1837.)

„Een beroemd man heeft gezegd, dat een waan, die ons gelukkig maakt, evenveel waarde heeft als eene waarheid welke ons ter nederdrukt. Maar die man was een dichter, en zijne stelling moge in der dichteren-wereld juist zijn, dezelve vindt ongelukkig geene toepassing op het leven van volken en staten. Daar wordt waarheid boven alles gevorderd; men moet dezelve, hoe onaangenaam ook, durven in het gésigt zien, en de wond durven

peilen, zal men in staat zijn die te genezen. — Vraag ik nu of onze inkomsten inderdaad onze behoeften dekken, wie is er dan, in deze geheele vergadering, die mij hierop een bevestigend antwoord zal durven geven? Neen, die uitkomst begint slechts in schijn. Men heeft dezelve kunstmatig verkregen, door hier geheele posten van de begrooting weg te laten, daar andere aanmerkelijk beneden haar waar bedrag te verminderen, elders werkelijke uitgaven alleen voor memorie te brengen.” (De heer DE NIEUW, 15 December 1837.)

„Gaarne beken ik — — dat onze toestand nog niet wanhopend is. Maar juist daarom rust op ons de verplichting om te waken, dat niet, door onze toegenomen, die toestand eenmaal wanhopend worde! Mijne overtuiging deswege schrijft mij voor, om met eerbied en bescheidenheid, maar tevens met dien ernst en met die klem, die voegt aan den post, welken ik hier bekleedde, dat regering toe te roepen: keer terug van den ingeslagen weg, die ten verderve leidt! Ten verderve voor u zelve, ten verderve voor het getrouwe volk, welks belangen aan u zijn toevertrouwd.” (De heer VAN DAM VAN ISSELT, 16 December 1837.)

„Mijne betrekking te dezer plaatse verbiedt mij aan een blind vertrouwen gehoor te geven; mijn eed verbiedt mij, om daarom de waarborgen voorbij te zien, die de natie vinden kan in de grondwettige voorschriften. — — Ik herhaal dus, van deze plaats, hetgeen ik reeds zoo dikwerf van de regering heb gebeden: zij verlate den ingeslagen weg; zij beantwoorde vertrouwen met vertrouwen — —.” (De heer VAN DAM VAN ISSELT, 28 November 1838.)

(Vervolg van N°. 147.)

De heer LIZAC begon met aan te toonen het onderscheid tusschen suppletoire begrotingen in Frankrijk, waar de kamer het recht heeft om elk artikel der begrooting te amenderen, en in Nederland, waar de begrooting in haar geheel moet aangenomen of verworpen worden. » Vermits wij in de samenstelling onzer begrooting van staatsuitgaven geen direct deel hebben, en geroepen worden, niet om haar artikel voor artikel, of ten minste bij hoofdstukken, goed te keuren, maar alleen om haar in massa bij een votum aan te nemen of te verwerpen, zoo kan het verwijt van onmatige bemoeijng of van het grillig weglaten van benodigde posten, der kamer niet aankleven. Wij mogen dus verwachten, dat wanneer de regering, die bekend is met de behoeften van het aanstaande dienstjaar, de goedkeuring der kamer op hare eigene calculatiën verlangt en verkrijgt, zij op een volgend jaar niet met buitengewone aanvullings-begrotingen zal voor den dag komen.”

» Doch” vervolgt de edele heer, » men zal mij tegenvoeren: de regering moet bij buitengewone omstandigheden wel de toevlugt tot nieuwe aanvragen van prediet nemen, en suppletoire begrotingen voordragen. » Ik stem dit gaarne toe, bij zeer buitengewone omstandigheden, wanneer deze vij major als het ware onvermijdelijke uitgave verooorzaakt heeft, —

wanneer de uitgaven, door den noodwang zoo hoog zijn opgeklimmen, dat het onmogelijk door eenige besparing op andere posten der begrooting kunnen geronden worden, ook niet uit de som van 500,000, juist ter bevrijding van onvoorziens uitgaven bij art. 3 der wet ter beschikking der regering gesteld. » Het belang is, dat er tusschen voor het aanbieden eener suppletoire begrooting kunnen zijn.

» Vooral mogen en moeten wij verlangen, dat, wanneer de onvermijdelijke drang der omstandigheden dergelijke toevoeging aan de reeds toegestane fondsen gebiedt, die onvermijdelijkheid niet alleen zal aangevoerd, maar ook bewezen worden, en dat vooral met alle nauwkeurigheid zal worden aangevoerd zoo wel de juiste hooggroothed van het benodigde, als dat geene andere fondsen, dan de aangevraagde, de bestaande behoeften kunnen dekken.

» Of zulks in dezen wel zoo volkomen, als wenschelijk ware, geschied zij, geloof ik met grond te kunnen betwijfelen, daar toch het eenzijdig gezegd, in de memorie van antwoord: » dat de ongenoegzaamheid van het fonds van 500,000 door de regering is erkend, en het nader bij de rekening zal blijken, dat die som tot het volle bedrag is gebezigd geworden, — eigenlijk niets zegt, en niets bewijst. Het is toch hier niet de vraag, wat nader bij de rekening zal blijken, noch dat de regering de ongenoegzaamheid van het fonds van 500,000 erkent, — maar of de Staten-Generaal dit ook kunnen erkennen, of het hun nu reeds gebleken is, en of zij, op die overtuiging, een toetemmend votum geven kunnen.

» Het zal voorzeker aan de principes haperen, waarin ik het geluk of het ongeluk had van opgevoerd te worden, dat ik maar niet begrijpen kan, hoe de waardigheid van het Nederlandsch gouvernement er iets bij wint, door bij zoodanige gelegenheden, in verhouding tot de andere ambassades, ter bijwoning dier plechtigheden afgezonden, uit te blinken; — dat ik, onder toedracht van, dat de waardigheid der staat te verhoogen van luister en pracht bij hofceremoniën, optogten en maaltijden moet gezocht worden, maar integendeel bij de opvolging der grootste zuinigheid in de uitgaven van den staat, bij de besparing van al wat maar mogelijk is tot vermindering onzer schulden, tot inkrimping van de lasten der ingezetenen, bij de ongekenkste trouw in het nakomen onzer geldelijke verplichtingen!”

Hoe mesquin! 't zit er dood op, mijnheer LIZAC, dat men eenmaal op uw graf zal lezen:

*Ci-git LIZAC, qui ne fut rien,
Pas même un jonkheer plébeien.*

Daarop begon de heer VAN DAM VAN ISSELT: » Wij zijn sedert vele jaren zoo gewoon aan de aanvrage van onderscheidene millioenen, dat eene begrooting van 289,000 nauwelijks de aandacht dezer vergadering waardig zou kunnen schijnen.

» De cijfers echter, hoe gering toch op zich zelve, staan in onmiddellijk verband met onze beste en dierbaarste aangelegenheden; met onze grondwettige waarborgen, met het welzijn des vaderlands.

» Wat naam te geven aan die buitengewone aanvraag van 289,000? Millioenen zijn sedert jaren aan de kennismening der Staten-Generaal onttrokken, zoo wel wat uitgaven als wat middelen betreft. — Ook de voorgedragene begrooting voor 1839 wijkt daarin niet af van de vorige, en nochtan de regering vraagt onze toestemming tot eene suppletoire begrooting, alsof er nooit zonder onze toestemming gelden werden gebezigd; alsof alle ontvangsten aan ons werden verantwoord!

» Ik zal mij van iedere qualificatie onthouden, want ik kan geene, ter dezer plaatse voegzame, benaming voor deze begrooting vinden.

» Immers, zoo het heette, door den drang der omstandigheden gedwongen, heeft de meerderheid dezer vergadering, in de laatste jaren, al de aangevraagde middelen toegestemd, en eindelijk der regering de overtuiging geschonken, dat geene voorgedragene wetten voor verwerping vatbaar zijn. Wij hebben allengs den grondwettigen weg verlaten, en deze vergadering heeft zich te vreden gesteld met een schaduwbeeld van begrooting, zoo in uitgaven als in ontvangsten. » Konings ministers, geleerd de Staten-Generaal te beschouwen als lastige bedienden van hun werk, die zij echter noodig hebben om belastingswetten te stemmen, maar die zij dan ook gaarne, na dat volbrachte werk, zien terugkeeren naar de onderscheidene provinciën des rijks.

» De wijze, waarop men de voordragt dezer begrooting behandelt, en de rondgedeelde antwoorden op de aanvragen, —

geven ons den maatstaf van de waarde, die Hunne Excellentieën aan onze aanmerkingen hechten.

» Onze omstandigheden zijn drukkend; de toestand der regering, ik beken het, is moeilijk; en te regt mag zij verwachten, dat de woorden, in het antwoord op de troonrede gesproken, geene ijdele klanken zullen zijn, maar dat de koning de Staten-Generaal bereid zal vinden mede te werken tot de handhaving van de eer en van de belangen van het hoofd van den staat, wanneer het blijken zal dat die zijn aangerand.

» Voor mij zelve ben ik gereed, met woord en daad, het mijne daartoe toe te brengen. Maar mijne betrekking tot deze plaats verbiedt mij aan een blind vertrouwen gehoor te geven; mijn eed verbiedt mij daarom de waarborgen voorbij te zien, die de natie vinden kan in de grondwettige voorschriften, omtrent de begrotingswetten, waarin alle uitgaven en alle ontvangsten moeten worden opgenomen en vastgesteld.

» Ik vind geene vrijheid, om onze binnenlandsche aangelegenheden te veronachtzamen, omdat onze buitenlandsche betrekkingen verwickeld zijn. Integendeel, de kracht naar buiten moet worden gerugsteld door de en regelmaat van binnen.

» De begroting over 1838, waarvan deze wet eene aanvulling is, was eene onnaauwkeurige begroting, even als die voor 1839 onvolledig en onnaauwkeurig mag worden genoemd.

» Ik herhaal dus van deze plaats, hetgeen ik reeds zoo dikwerf van de regering heb geboden: zij verlate den ingelagen weg; zij beantwoorde vertrouwen met vertrouwen.

» Ik zal mijne goedkeuring blijven weigeren aan alle die wetsontwerpen, die niet aan de voorschriften der grondwet voldoen, terwijl ik de ministers des konings geheel verantwoordelijk stel voor de gevolgen eener eventuele verwerping.

Dat heet spreken als een waar vertegenwoordiger! Hierin straalt niets door van dien heilloozen schroom voor de gevolgen eener verwerping, die een groot gedeelte der jazeggende heeren telkens, helaas, schijnt te bewegen tot het geven eener goedkeurende stem. — De gevolgen! mijnheer, de gevolgen! — Nu, mijnheer, wat zouden die gevolgen zijn?

Dat de regering, die de uitgaven deed zonder toestemming der kamers, ze zelve betalen kon; — dat wij andere ministers kregen, die volledige begrotingen aanboden, grondwettig handelden en het schuldenal niet zoo ontzettend vermeerderden; dit zou het gevolg zijn, indien al de leden handelden gelijk de twaalf verdienstelijke mannen, die eene suppletoire begroting, welke hun ongrondwettig scheen, weigerden. Maar dit gevolg hebben wij dank der meerderheid van de kamer, en de wijze waarop zij samengeseld wordt, vooreerst nog niet te hopen!

Hadden wij regstreeksche verkiezingen, ja, dan ware het en voor de natie en voor de twaalf eene verdrinking, nevens die twaalf spoedig een aantal gelijkdenkenden te zien.

Intusschen zullen nu misschien de bezadigde, onpartijdige, opregte, moedige ministeriële bladen, die geene woorden genoeg konden vinden om op de tolken der oppositie te schelden, toen zij van blind vertrouwen, van ongrondwettige handelwijze, van onvolledige begrotingen, van verderfelijken weg voor de natie spraken, nu wel even vriendelijk willen zijn jegens de heeren SCHIMMELPENNICK, LUXAC en vooral VAN DAM VAN ISSELT? Die heeren maakten zich toch plus minus even schuldig als wij. Zou nu de moed der ministeriële bladen zoo ver gaan, om die heeren onruststokers, radicalen, jacobijnen, enz., enz., te noemen? Het Handelsblad, met zijn VALERIUS en zijn o, weten nu, — iets dat voor hen zoo noodig is, willen zij iets beantwoorden! — met wie zij te doen hebben; — kom aan, onpartijdig, opregt, moedig Handelsblad, noem nu den heer VAN DAM VAN ISSELT ook eens eenen onruststoker, eenen jacobijn!

Kom, indien gij al uwe heldenmoed niet in prenten en berijmd en onberijmd gelei verspillt hebt, kom, het is toch haast onnoozels-kinderen-dag, laat uwe VALERIUSSEN en o's nu eens voor helden spelen!

TURKIJE.

Konstantinopel, 13 November. Heden heeft een koerier de ratificatie des handelsverdrags van wege de koningin van Groot-Britanje hier overgebracht. Admiraal Roussin heeft mede, gelijk reeds gemeld is, van zijne regering last ontvangen om het traktaat te teekenen. Mehemed-Ali is eveneens tot het verdrag toegetreden, en hierdoor hoofdzakelijk, meent men, zijn Frankrijks bezwaren tegen hetzelfde weggenomen. Ik hoor, dat de Fransche regering, bij het eerste bericht van het sluiten des traktaats, aan Engeland de vraag rigtte wat het doen zou in geval Mehemed-Ali er zich tegen verzetste; waarop het antwoord eenvoudig zou geweest zijn: »als Engeland een verdrag sluit, zoo zal het ook voor deszelfs uitvoering weten te zorgen.»

RUSLAND.

Odessa, 23 November. In ons dagblad leest men: de berichten, welke onze handelstand van allerwege ontvangt, luiden steeds gunstiger en beloven den speculanten groot goed. In Engeland is gebrek aan graan; ook Frankrijk, dat meende in zijne eigene behoeften te kunnen voorzien, zal graan van ons koopen, en er loopen geruchten, dat in de verpandte stalen

de oogst mislukt is. Er hebben hier voortdurend aanzienlijke opkopen plaats.

ITALIE.

Napels, 22 November. De hertogin van Sassen-Weimar is in het laatst der verleden week met hare familie, op de stoomboot van hier naar Marseille vertrokken.

Rome, 27 November. De Fransche oorlogschepen waren, volgens den post van gisteren, nog niet te Ancona aangekomen, men verwacht ze echter spoedig, daar de tegenwind sinds eenige dagen omgeslagen is.

PRUISSEN.

Het Berliner politieke Wochenblatt over de laatste voorvallen in België sprekende zegt: »Zonder twijfel hebben de Belgische volksvertegenwoordigers aan de woorden moet en volharding, welke in de troonrede voorkomen, eene beteekenis gehecht en verwachtingen geknoopt, waarover de regering zelve wellicht verschrikte. Het antwoord der Tweede Kamer is een waar manifest en ademt een zelfvertrouwen, dat na eene overwinning gegrond zou kunnen wezen, doch in het onderhavig geval bijna kinchig schijnt; eene meer dan gewone stoutheid althans wordt er toe gevorderd, om ten aanhoore van geheel Europa te verklaren, dat België in 1831, »onder den drang der gevaren, die toenmaal Europa bedreigden» in smartelijke opofferingen bewilligd heeft. Gelijk bekend is, kleefden echter toen de nog ongewishte bijna belagchelijk te noemen oederlagen op de Belgische revolutie, wier einde zonder de tusschenkomst van een Fransch leger, niet twijfelachtig was, en met gansch wat meer recht zou koning Willem kunnen bevroren, dat er van hem, ten behoeve des Europeischen vredes, smartelijke offers werden geëischt. — Overigens komt de ware bron van dat sneevend zelfvertrouwen in de volgende woorden dra te voorschijn: Frankrijk zal België zijne hulp niet onttrekken, wiens instellingen niet de zijne overeenkomen, en dat door zoo veel banden met hetzelfde verbonden is.

— Met het begin des volgenden jaars zal er te Potsdam een nieuw staatkundig dagblad uitgegeven worden; naar men zegt, zal het hoofdzakelijk beredeneerde artikels alsmede binnenlandsche tijdingen behelzen. De redacteur is Dr. Ungewitter, die een tijd lang de Elberfelder Allgemeine Zeitung uitgaf, en vervolgens deel nam aan de redactie der Spenerische Zeitung.

Coblenz, 6 December. In onze stad is gisteren avond een drievoudige moord gepleegd. Een trompetter bij de 8de artillerie-brigade, Christophy genaamd, verkeerde sinds eenigen tijd op gemeenzaamen voet met de dochter van eenen onzer bangers, Pompejus Engel. De ouders wilden hunne toestemming tot het huwelijk niet geven. Het meisje had gisteren middag haren minnaar in zijne woning bezocht, welke deze ten 5 ure verliet, met de woorden: »indien ik binnen een half uur niet terug ben, kom ik nooit weder.» Hij ging, en het was zijn laatste gang. Hij kwam bij de ouders aan huis en rigtte zich aan de moeder, deze wees hem haren man die nabij stond. Nu zijn de opgaven verschillend, sommigen zeggen dat hij zijn huwelijks-aanzoek hernieuwde en een weigerachtig antwoord kreeg; anderen, dat hij, zonder een woord te spreken, zijn eerste pistool op den vader, het tweede op de moeder losbrandde, waarna hij zich zelf met een scheermes den hals afsneed. De moeder en de moordenaar werden dood opgenomen, de vader zieltogend. (Coblenzer Anzeiger; Köln. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 6 December. Het half officiële dagblad the Globe berigt het volgende: De geruchten, die betreffende de Hollandsch-Belgische aangelegenheden het meeste geloof verdienen, komen daarop neder, dat de gevolmagtigden van Rusland, Pruisen, Oostenrijk en Engeland het ultimatum der 24 artikelen onderteekend hebben, met zekere (en reeds bekende) modificatiën betreffende de schuld; Frankrijk heeft wel is waar geweigerd te teekenen, doch verklaart zich niet tegen de maatregelen te zullen verzetten, die de overige hoven voegzaam oordeelen zullen, om het traktaat ten uitvoer te brengen.

— Gisteren avond heeft aan de Russische ambassade eene conferencie plaats gehad, bestaande uit graaf Senft Pilsack, graaf Sebastiani, baron Bulow en baron Werther. Des avonds heeft de ambassadeur Melbourn eene lange bijeenkomst gehad met graaf Potho van Berge.

— Heden zijn van de gezanten bij de hoven te Londen en te Brussel dépêches ontvangen.

FRANKRIJK.

Parijs, 6 December. Het Journal des Débats vermeldt heden, dat het zeker schijnt, dat de maarschalk Gerard tot opperbevelhebber der nationale garde benoemd is.

Parijs, 7 December. Zoo even vernemen wij, dat de markies de Bassano van Brussel aangekomen, en door den heer Molé naar de Tuilerien geleid is, alwaar hij met Z. M. eene lange zamenkomst heeft gehad. (J. d. P.)

— Uit Bayonne schrijft men van den 4den December als volgt:

Genoegzaam de geheele krijgsmagt van Munagorri is thans boven Behobia de Bidassoa overgetrokken; men kan zijne sterkte op 1500 man stellen, een bataljon der Engelsche marine vergezelt hen; zoodra deze troepen al de toegangen, waardoor den Carlisten uit Frankrijk krijgs- en levensnoodigheden worden toegezonden, zullen hebben bezet, zal den Carlisten een gevoelig nadeel worden berokkend.

— De berigten uit Madrid, van 30 November, leveren weinig opmerkenswaardigs. Het ministerie was nog niet hecht gezeteld; men dacht, dat generaal *Alfaro*, die gezegd wordt daar aankomen te zijn, eerst de gewelddadige veelkracht daaraan zoude geven. Generaal *Cordova* werd in de hoofdstad verwacht; hij had een binnestadig verslag van het gebeurde te Sevilla aan het gouvernement ingezonden. In den vorigen avond had men eenige der driftigste leden van de oppositie, de heeren *Orozco*, *Lopez*, *Seoane*, *Quirós* a., enz. serenade gegeven.

BELGIE.

Brussel, 8 December. Gisteren nacht is uit Parijs een koerier met dépêches voor den koning aangekomen; wij gelooven, dat deze dépêches van beslissenden aard zijn, want het schijnt zeker, dat Z. M. afziet van de reis, welke hoogstdezelve voornemens was om vóór de opening der Fransche kamers naar Parijs te doen. Men verzekert ons, dat de hertog van Orleans binnen kort te Brussel zal komen. (*Commerce Belge.*)

— De kamer der vertegenwoordigers heeft gisteren met algemeene stemmen het budget van wegen en middelen, zoodanig als het door de centrale afdeeling was voorgesteld, aangenomen.

Op een vraag van den heer de *Gentelien* heeft de minister van oorlog zijne verklaring hernieuwd, dat de linies toegekende gelden, als ook die, welke bij amendement op zijn budget zouden worden aangevraagd, toereikend zouden wezen voor de eerste maatregelen, die tot het mobiliseren der legers worden vereischt; dat hij, in het voorkomende geval, niet zoude aarzelen om in een maand tijds het geheele budget van oorlog uit te geven, bijaldien zulks noodig ware, en dat hij terstond daarna nieuwe gelden zoude aanvragen.

— De Belgische senaat is tegen den 13den dezer bijtegeroepen.

— Volgens de Brusselsche bladen zijn er nieuwe bevelen gegeven om een afdeeling troepen naar den kant van het Luxemburgsche te doen trekken. Ook zijn de vertoefgangers van de drie eerste bataljons van eenige regimenten onder de wapenen teruggeroepen.

— Te Luik hebben in den avond van den 5den eenige onlusten plaats gehad tusschen de studenten en de politie, waarbij een student gekwetst is geraakt.

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 7 December. In de op heden gehouden vergadering der aandeelhouders van de Hollandsche IJzeren-Spoorweg-Maatschappij, is een zeer gunstig verslag van den staat der werkzaamheden aan de aardenbaan tusschen Amsterdam en Haarlem uitgebragt, en onder anderen gezegd, dat men hoop heeft het vraagstuk der ontginning spoedig opgelost te zien, als ook, dat men de verwachting koestert, den spoorweg in den aanstaanden zomer ten einde te zien brengen. Voorts is er ook te kennen gegeven, dat de kosten f 300 a f 350,000 de ramming zouden te boven gaan, waarin de vergadering met een aanzienlijke meerderheid heeft genoegen genomen, terwijl de raad van bestuur is gemachtigd, om, tot verkrijging dier benoodigde gelden, ten zijnen tijde, zoodanige maatregelen te nemen, als nuttig en geraden zal geoordeeld worden. Eindelijk is, op voorstel van den geachtelijken heer, met eenparige stemmen besloten, om eenen nieuwen ingespannen voor de werken te handemen.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Vrijdag, 7 December.

— Er zijn 51 leden tegenwoordig, benevens Z. Exc. de minister van financiën.

Na de lezing en goedkeuring der notulen van de vorige zitting wordt door den voorzitter voorgesteld, om op Dinsdag den 11den dezer te vergaderen, ten einde het drietal van kandidaten op te maken ter vervulling der vacature, in de rekenkamer bestaande. *Aangenomen.*

Daarna gaat de kamer over tot de beraadslaging over het ontwerp van wet, nopens de tarieven der justitie-kosten enz., zoo als dezelve door de regering veranderd is.

De heer *Hooft* het woord bekomen hebbende, bespreekt het ontwerp. Hij tracht uit het voordragen dezer wet de onvolledigheid van de Nederlandsche wetgeving te betoogen, welke nu reeds blijkt, nadat dezelve nog niet kort in werking is, en vermeent dat er nog een zee van wetten te maken is, om de bestaande gupingen aan te vullen. Z. Ed. wil niet op de stemming der meerderheid terugkomen; doch wil tevens doen opmerken, dat men de bedenkingen der minderheid niet te veel uit het oog moet verliezen. Hij verlangt een herziening der wetgeving, ten einde een volledige wetgeving te verkrijgen, en waardoor afgeschaft zullen worden alle decreten, circulaires, ministeriële besluiten enz., welke de grondwet niet kent. Het 3de artikel der voorgedragene wet doet hem weinig hoop in, vooral na de lezing der antwoorden van de regering, om later een ware Nederlandsche wetgeving te verkrijgen.

De heer *van de Poll* zal slechts een bedenking in het midden brengen. Hij wil, dat de griffiers in dorso van elk door hen voorgedragene stuk gevallen zijn; ten einde hieruit zoude blijken of zij hunne pligten getrouw vervullen. Van het antwoord der regering op deze bedenking zal zijne stem afhangen.

De heer *van Hoorn van Burch* maakt insgelijks eenige zwarigheden, waarvan hij de oplossing verwacht.

De heer *Brets* tracht de gehoudene redevoering door den heer *Hooft* te wederleggen. Hij neemt het zeer eufel op, dat deze als het ware der kamer haar votum verwt, of haar wil overhalen om haar eigen werk te verachten. Eene revisie ware, naar zijn inzien, thans ontijdig; dezelve kan eerst plaats hebben wanneer de ondervinding van lange jaren geleerd zal hebben welke wijzigingen in de wetten noodzakelijk zijn.

De heer *van Asch van Wijk* beoogt de noodzakelijkheid eener revisie van dat gedeelte der Fransche wetgeving, hetwelk nog van kracht blijft. Hij bestrijdt het voorgeven der regering, dat zulks ondoenlijk, althans te zeer omslagtig is. Hij haalt eenige voorbeelden aan, waarin de verordeningen in strijd zijn met de oude nog niet afgeschaftte wetten, als wegens de verdeling van gronden, wegens de diligences of messengerijen, etc. Wie zal het geschil beslissen of de tegenstrijdigheden met elkander in verband brengen? Verordeningen kunnen zulks niet, aangezien verordeningen geen wet kunnen wijzigen nog afschaffen.

Met aan den regter ter beslissing over te laten, dit komt hem even onmogelijk voor, aangezien de wetten de *norma agenda* zijn voor alle ingezetenen, en deze niet verplicht moeten worden en proces aan te vangen, om te kunnen weten wat de wet hun voorschrijft.

De heer *Tromp* beschouwt ook het geven van verordeningen ongrondwettig.

Z. Exc. de minister van financiën verdedigt in weluige woorden de wet. Z. Exc. geeft de verzekering, dat het nimmer de bedoeling der regering geweest is, om aan de kantoregters voor het regt doen in civiele zaken eenige de minste emolumenten toe te kennen, en geeft de verzekering, dat in het opmaken der verordeningen nopens de tarieven aan de griffiers de verplichting zal opgelegd worden, om in dorso van elk stuk de juiste opgave te doen van het regt, de justitie-kosten en salarissen, op hetzelfde gevallen.

Daarna tot de hoofdelijke stemming overgegaan zijnde, wordt het ontwerp van wet aangenomen met 40 stemmen tegen één, zijnde die van den heer *Hooft*.

Hetzelfe zal op de gebruikelijke wijze naar de Eerste Kamer verzonden worden.

De kamer gaat over tot de beraadslaging over het ontwerp van wet tot verlenging der wet op de woelingen.

De heer *Romme* bestrijdt dit ontwerp, omdat het niet toegepast is als alleen, volgens de antwoorden der regering, viermalen in de provincie Noord-Brabant, terwijl er op geen der toepassingen een verschooning gevallen is. Men moet zich, volgens dien heer, niet verwonderen, dat er in Noord-Brabant viermalen aanleiding is gevonden tot de toepassing dier wet. Wanneer men den droevigen toestand dier provincie, welken de heer *Romme* uiteenzet, nagaat en bedenkt al wat zij te lijden heeft, dan is het niet bevreemdend, dat er soms eenige voorvallen plaats hebben, welke daardoor verschooning bij alle welkenkenden verdienen.

De heer *Luzac* zal het ontwerp niet bestrijden, doch wil deze gelegenheid te baat nemen, om aan te dragen op de noodzakelijkheid, om ten spoedigste een nieuw strafwetboek ingevoerd te zien. Het verwondt hem, dat ter ontwerping van dusdanig wetboek thans zooveel tijds vereischt wordt, daar, dertig jaren vroeger, toen onze tegenwoordige minister van justitie ook aan het hoofd van het departement van justitie en politie geplaatst was, een dusdanig wetboek in den tijd van vier maanden ontworpen was, kort daarna de goedkeuring der wetgevende magt had weggedragen en reeds den 1sten Januarij 1809 in werking getragt werd. Hij verheugt zich, dat het plan, om, in afwachting van het nieuwe wetboek, het oude te wijzigen, niet doorgegaan is, omdat hem dit de hoop geeft het nieuwe te spoediger te zien ingevoerd. Hij moet echter op een bespoeding daarop te rekenen, de regering aandringen, omdat de woorden, dienaangaende in de wetvoordracht voorkomende, alsmede de antwoorden der regering de hoop doen verfliegen, dat zulks nog in deze zitting zal plaats hebben. De heer *Luzac* wenscht dit te hooren, omdat hij verlangt de artikelen 201 enz. van het *Code Penal* afgeschaft te zien, die zoo lijnrecht strijdig zijn met onze zeden en instellingen, en reeds zoo veel aanleiding hebben gegeven tot moedwilligheden, die zich gewoonlijk voor de correctionele rechtbanken komen voordoen.

Eindelijk uit hij den wensch, dat de regering thans even zoo handele als in 1827, namelijk het ontwerp, wanneer het gewild zal zijn, aan de leden der Kamer ronddele, eenige maanden voor dat hetzelve ter tafel gebragt wordt, ten einde hetzelve rijpelijk te kunnen overwegen.

De heer *Zuyben* acht de wet tegen de woelingen onstaatkundig. De kamer heeft, uit naam der natie, aan den koning verklaard, dat zij bereid is, ter handhaving van de wet en de regten des vaderlands, zich naauw om den koning te scharen. De koning heeft deze woorden met de ondubbelzinnigste blijken van dankbaarheid ontfangen en beantwoord; en het bevreemdt niet, dat de heer *Zuyben*, dat het ministerie nog vrees voor woelingen te koesteren.

Nicham meer het woord tragende, gaat de voorzitter over tot de hoofdelijke stemming, en het ontwerp van wet wordt aangenomen met 45

(Zie wonder het gevolg.)

ARNHEMSCHE COURANT,

Van Dingsdag den 11 December 1838.

De Notaris Mr. J. N. IJHOFF, te Arnhem, zal, namens zijne Principalen, op Vrijdag den 11 December 1838, des avonds ten 6 ure, in het Logement des Zittingen, te Arnhem, publiek op hoogen doen inzetten, en veertien dagen daarna, zijnde Vrijdag den 28sten dier maand, terzelfder uur, op plaats, final van de meestbiedenden, verkopen:

1. Het, noodel door, zijne ligging, als inderlijke waarde, uitmuntende en afgegraven, röntgend L A N D G O E D, H A R T E S T. B. I. J. N. genaamd, gesitueerd onder Oosterbeek, Kanten Wageningen, Arrondissement Arnhem, aan, en ter linker zijde van den Straatweg naar Utrecht, op een uur afstands van de Stad Arnhem, zeer nabij de Houde Herberg, tegenover de Landgoederen Dreef en den Bollenberg, en grenzende aan de Landgoederen den Hemelschen Berg en den Oorsprong, hebbende de heerlijke omgiffen over vrolijke heuvelen en dalen, op den Rijn, den afgegraven Spoorweg en naar de Betuwe. — Bestaande in een kapitaal, zeer solide en regulier D U S B E L D H E E R E N H U I S, van vroegeren hechten Bouwtrant, en onlangs aanmerkelijk gemelioreerd, voorzien beneden van fraaijen GANG, vijf ruime KAMERS, waarvan drie uitmakende eene Suite, en boven vier KAMERS, DIENSTBODEN- en PROVISIE-KAMERS, hebbende voorts eene ruime, nette KEUKEN met annex WASCHHUIS, twee ruime ZOLDERS, twee dito zindelijke en drooge K E L L E R S, twee P O M P E N en P U T van helder B R O N W A T E R, en verder alle commoditeiten, tot eene complete, wel ingerigte Zomer- en Winter-Heerenwoning vereischt, verder een, door een geheel nieuwen muur afgescheiden B A S S E C O U R, twee ruime hechte en sterke Steenen G E B O U W E N, uitmakende de S T A L L I N G, R E M I S E S, M E L K E R I J en B E R G P L A A T S, het eene in den afgegraven Zomer geheel nieuw gebouwd, en het andere zijnde geheel nieuw; voorts M E N A G E R I E, B O E N K A M E R en M O E S T U I N E N, voorzien van fijne en andere V R E C H T B O O M E N. En bestaande de Landgoed verder uit fraaije en daaronder zeer zware L A N E N, voorts B O S S C H E N van allerlei H O U T S O O R T E N, steeds met de meeste zorg behandeld en doorkronkeld, van de aangenaamste W A N D E L I N G E N, welke in die van de naastgelagene goederen uitloopen; wijders allerbest B O U W L A N D en vijf differente B O E R E N W O N I N G E N, alles, met uitzondering van een klein perceel, aan elkander gelegen, en groot, het geheel, volgens Kadastrale opmeting, 26 Bunders, 22 Roeden en 30 Ellen. —

De veiling van dit Landgoed, hetwelk, wat aangaat het Heerenhuis en aanhoorigheden, reeds met 13 Februarij aanstande in eigen gebruik kan aanvaard worden, en in hetwelk een aanmerkelijk deel van den koop-prijs, tegen eene rente van vier en een half per Cent in het jaar, bijaldien de Kooper zulks wenst, kan gevestigd blijven, zal plaats hebben in perceelen en in massa, volgens de aanplakbiljetten, welke meerdere bijzonderheden bevatten, en tot welke bij deze verwezen wordt; gelijk mede verwezen wordt tot voornoemden Notaris N I J H O F F, bij wien ook de veil-conditiën benevens de kaart, van af acht dagen voor den inzet, ter visie zullen liggen; terwijl de aanwijzing zal gedaan worden door A. H I L H O R S T, Mr. Timmerman te Oosterbeek.

Verkoop

VAN EEN

HEERENHUIS.

Te Zutphen, in het Nederlandsche Koffijhuis, zal, op Donderdag den 13den December 1838, des voormiddags ten 10 ure, in openbaar Verkoop, en 14 dagen later, zijnde den 27sten dier maand, terzelfder plaats, final (naar verdrag geldende) final verkocht worden:

Een Kapitaal voor eenige jaren geheel nieuw gebouwd H E E R E N H U I S, aan de Markt te Zutphen, Kadastraal Sectie F, N°. 2387, laatstelijk bewoond geweest door wijlen Mevrouw de Baronnesse van R H E M E N.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten kantore van den Notaris H. F. L U L O F S. En worden de bezieningsdagen gesteld op Donderdag en Vrijdag van iedere week, des voormiddags van elf tot één uur.

Men leest in N°. 83 van de Gazette des Hopitaux, dat om de meest hardnekkige verkoudheid te verminderen en den loop der catarrhale aandoeningen te stuiten, het volgende is, om slechts twee of drie Eetlepels vol van den, voogenaamden S I R O O P van J O H N S O N, met een weinig warm water aangemengd, te gebruiken.

Dese S I R O O P is te bekomen te Amsterdam bij MASHIGNAC, in de Kalverstraat, N°. 165; te 's Gravenhage bij MORTON en ZOON; te Rotterdam, bij LOHSE VORSTMAN; te Breda, bij VAN DEN GOORBERGH; te Leiden, bij den Suikerbakker Zaan; te Utrecht, bij REUSER; te 's Hertogenbosch, bij WELSH, en te Dordrecht, bij van Gennep.

J. P. W I J S M U L L E R, Boekverkooper te Amsterdam, heeft uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld de derde en verbeterde uitgave in proza en in versjes van

- I. P. M O E N S, Nieuw Nederlandsch AB-boek, met 24 gekleurde afbeeldingen a f 0,80.
- II. Idem met zwarte afbeeldingen a f 0,70.
- III. R. R. M. S C H M I D T, korte voorbeelden en verhalen met oorspronkelijke versjes en fraaije gekleurde plaatjes, 3de druk in carten a f 0,70.
- IV. D. E. F A M I L I E G R A S V E L D, eene onderhoudende geschiedenis gevolgd naar WILHELM met gekleurde plaatjes . a f 1,00.
- V. Mr. J. H. S W I L D E N S, Vaderlandsch AB-boek met proefplaten gr. papier a f 1,80.

Van dit laatste is een te klein getal, zoo dat dit werkje voor rekening dient ontboden te worden.

Aan het BIBLIOGRAPHISCH INSTITUUT te Amsterdam, Singel over de Appelmarkt, N°. 447, is heden uitgegeven en alom verzonden:

Men leest in N°. 83 van de Gazette des Hopitaux, dat om de meest hardnekkige verkoudheid te verminderen en den loop der catarrhale aandoeningen te stuiten, het volgende is, om slechts twee of drie Eetlepels vol van den, voogenaamden S I R O O P van J O H N S O N, met een weinig warm water aangemengd, te gebruiken.

Dese S I R O O P is te bekomen te Amsterdam bij MASHIGNAC, in de Kalverstraat, N°. 165; te 's Gravenhage bij MORTON en ZOON; te Rotterdam, bij LOHSE VORSTMAN; te Breda, bij VAN DEN GOORBERGH; te Leiden, bij den Suikerbakker Zaan; te Utrecht, bij REUSER; te 's Hertogenbosch, bij WELSH, en te Dordrecht, bij van Gennep.

J. P. W I J S M U L L E R, Boekverkooper te Amsterdam, heeft uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld de derde en verbeterde uitgave in proza en in versjes van

- I. P. M O E N S, Nieuw Nederlandsch AB-boek, met 24 gekleurde afbeeldingen a f 0,80.
- II. Idem met zwarte afbeeldingen a f 0,70.
- III. R. R. M. S C H M I D T, korte voorbeelden en verhalen met oorspronkelijke versjes en fraaije gekleurde plaatjes, 3de druk in carten a f 0,70.
- IV. D. E. F A M I L I E G R A S V E L D, eene onderhoudende geschiedenis gevolgd naar WILHELM met gekleurde plaatjes . a f 1,00.
- V. Mr. J. H. S W I L D E N S, Vaderlandsch AB-boek met proefplaten gr. papier a f 1,80.

Van dit laatste is een te klein getal, zoo dat dit werkje voor rekening dient ontboden te worden.

Aan het BIBLIOGRAPHISCH INSTITUUT te Amsterdam, Singel over de Appelmarkt, N°. 447, is heden uitgegeven en alom verzonden:

PROSPECTUS MET PROEVE VAN LETTERDRUK EN PLATEN

VAN EEN

Universeel Woordenboek, of Onmisbaar Handboek

VOOR ALLE STANDEN,

In 6 Deelen of 60 à 70 Afleveringen, versiert met 120—140 op staal gegraveerde Platen en Kaarten.

Bevattende al het wetenswaardige; dat Godsdienst, Staat, Geschied-, Letter-, Natuur-, Aardrijks-, en Werktuigkunde, alsmede Kunst en Wetenschap, Koophandel, Zeevaart en Kruggenmansstand opleveren, in korte bondige Artikels, alsmede Levensbeschrijvingen en Verklaringen van Kunstwoorden; een en ander met de grootste onpartijdigheid behandeld.

Dit Werk zal bij veertiendaagsche Afleveringen van 3 à 5 vellen, in roijaal octavo-formaat, en met eene nette letter gedrukt, aan H. H. Intecknaren, tegen den matigen prijs van 60 cents iedere Aflevering, afgeleverd worden, welke ook met twee fraaije Stadgravures zullen worden versiert. Het Prospectus, waarin alles breeder ontwikkeld wordt, is bij de Uitgevers, het Bibliographisch Instituut, en bij de voornaamste Boekhand-laren en Postdirecteuren des Rijks verkrijgbaar.

Door de Boekhandelaren K E T S en L A M E R C H T S, te Boesborgh, is aan alle Boekverkoopers in Oud-Nederland verzonden en gratis verkrijgbaar gesteld:

PROSPECTUS EN INTEEKENLIJST OP SCHILLERS LEVEN.

ONBETONTWIKKELING EN WERKEN, IN ONDERLIJGEN

ZAKENHANG.

Naar het Hoogduitsch van

Dr. Karel Hoffmeister.

Mede is door bovengenoemden onlangs verzonden, en wordt met goed succes gedebiteerd:

- I. A. R A D I J S, B I J D E L S C H H U I S B O E K, 1ste en 2de stuk a f 5,00. waarvan nog slechts weinig Exemplaren meer overig zijn.
- II. A V O N D M A A L S B O E K, in Karton 2,90.
- III. D E F A M I L I E V A N D E R S C H E, een geschiedkundig verhaal uit de tijden der Droggenhandel onder de regering van Lodewijk XIV. in Frankrijk. 1ste deel met gravure van tafel en vignet 2,90. Tweed deel 0,60.
- IV. A. C. E D E L I N G, Dagboek eener Reis naar Rusland, met een kaart 1,20.
- V. R. W. D E W I L D E, B e v e s t i g i n g s l e e r d e 0,40.

Van Arnhem naar Rotterdam, iederen Dinsdag en Zaterdag des